

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Quomodò commouendi sint parentes & filij. Cap. XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

na cæli et terræ, aduocatæ nostræ. Quarè recitanda erunt ea, quæ in lib. de virginibus S. scripsit Ambrosius, quorum hæc est summa: vitam B. Mariae non fœminarum solum, sed humani generis fuisse disciplinam: virginem fuisse corpore & mente, humilem corde, verbis grauem, prudenter; non loquendi, sed legendi studiosam; non in incerto diuitiarū, sed in prece pauperis spem reponentem, intentam operi, verecundam sermone, solitam arbitrum mentis solum Deum querere, neminem laedere, & equalibus non inuidere, fugere iactantiam, rationem sequi, amare virtutem, prodire domo nesciam, nisi cum ad Ecclesiam conueniret, & hoc ipsum cum parentibus aut propinquis. Cum his moribus, fœminarum mores comparans orator, eas increpabit, ad imitationem illius, quam venerantur, cuius auxilium implorant, cuius humilitate & obedientia, infamia fœminei sexus deleta est, excitabit.

Quomodo commouendi sint parentes & filij.

Cap. XXVII.

IA M verò quia inter auditores Christianos multi sunt patres, multi sunt filij, & filius sapiens est gloria patris, ita filius insapiens, & peruersis moribus præditus, non solum est ignominia, sed etiam calamitas patris: excitandi sunt filij, ut non immemores tantorum beneficiorum, quæ acceperunt, & obliti maximorum laborum, quos pertulerunt parentes sui, præcipuo amore, vt paulò antè diximus, illos non solum diligant, sed eis etiam obediunt in omnibus, quæ ad administrationem domus, reique familiaris pertinent; hortationes, obiurgationes, &

salutaria medicamenta, ut maxima indicia amoris, accipiant: intelligent filij, se erga parentes suos satiis gratios esse non posse, illos omnibus honoribus prosequantur. Et verba illa Tobiae, quae magnam vim habet ad commouendum, explicet saepè Ecclesiasticus orator: Honori semper habebis matrem tuam, memor enim esse debes, quanta pericula passa sit in utero suo propter te. Et quod alio in loco scriptum est, dicat: Gemitus matris ne obliuiscaris. malæ famæ esse qui dereliquit patrem, & maledictum à Deo, qui exasperat matrem: succurrendum parentibus, eorum vitam sustentandam, tristitia non esse afficiendos: vitu per andos maximè, qui clandestinis matrimonij eos conturbant, iustissimo Dei iudicio saepè accidere, ut clandestina matrimonia, pœnitentia, calamitas, ac etiam infamia consequatur. Exclamat interdum Ecclesiasticus orator, peruersos filiorum mores commemorans, & calamitatem multorum parentum ante oculos ponens, peruersitatem & cötumaciam filiorum suorum, esse pœnam eorum indulgentiae, esse medicinam, qua eorum mollities sanari possit. Quo loco in medium proferat, & pluribus verbis explicet sententiā illam Salomonis in Proverbijs; Qui diligit filium suum, instanter erudit eum: Et dicat, à natura insitum esse, vt parentes filios suos tueantur & nutriant: atque à sancta religione, in qua nati & educati sumus, hoc singulis impressum esse parentibus, vt à peccatis, quantum in ipsis est, eos reprimant, in bonis moribus instruant: corripiant, quando opus est, ac etiam puniant: stultitiam esse in corde pueri, virgam disciplinæ fugare eam: eum, qui parcit virga, odio habere filium suum: multis parentes in perpetuam calamitatem incidisse, quia neglig-

negligentia sua, aut indulgentia filij sui deteriores evaserunt: hæc à parentibus postulari, vt filij in ijs erudiantur, quæ ad religionem Christianam pertinent: eum, qui docet filium suum, (vt scripturæ sacræ verbis ut amur) laudari in illo, & in obitu suo non tristari: filium sapientem, latitiam afferre patri suo: filium stultum, mœstitudinem esse matris sue. Multa occurret hoc loco, quibus, ignauia parètum multorum Ecclesiasticus orator posset reprehendere; quod multi corrumpunt filios suos exemplo: quod vltionum eos ministros atque heredes, vt perpetuò sint miseri, efficiunt: quod eos discipulos atque adiutores ad occidendo homines vsura, multi exhibeant: quod duritia sua filios suos ad iracundiam prouocent, & ita prouocent, vt pusillo (vt inquit Apostolus) animo fiant; quod plerumq; accidit incontinentibus patribus, qui nouis aut nouercarum, aut meretricum amoribus irretiti, paterni amoris obliuiscuntur: quorum ignominia, ante oculos auditorum, interdùm Ecclesiastico oratori est ponenda; eorum maximè, qui patrimonium, quod à parentibus accepterunt, & filij suis deberent relinquere, iam imminuerunt.

Quomodo commouendi sint senes.

Cap. XXVIII.

QVIA diximus distinctos auditores etiam etate, vt alij sint senes, alij iuuenes, alij media etate confitentes, hac sumus contenti distinctione; quia exquisitam illam distinctionem etatum, non est necesse in medium proferre. Ad senes conuertendus est sermo: qui ob usum rerum, quem habent, cum metuant falli, sint